

ÚLOVKY Z VODŇANSKÉHO RYBNÍČKU

červen
2018

ÚVOD:

Milý čtenáři,
máš před sebou 5. číslo vodňanských Úlovek. Už pár let se jejich prostřednictvím snažíme upozornit na závažná témata hýbající naším městem, u nichž lze předpokládat „přesah do budoucna“ ... čili, až taková legrace to obvykle není. Ale pozor (velká změna ☺), počínaje letošním rokem, se to prý nazývá „předvolební boj“! I když popravdě netuším, proč bychom měli s někým nebo proti někomu bojovat (jde snad o to se vzájemně domluvit a najít řešení záležitostí, které nás dennodenně obklopují). Budeme v těchto snahách

dobrovolně pokračovat, ať je volební rok nebo není – nám to přijde smysluplné.

Na vás (vlastně našich sousedech) je, jestli a jakým způsobem vás to osloví – můžete se přidat, můžete nám držet palce, ale také nemusíte reagovat vůbec – to je totiž princip svobody jako takové.

Přál bych si moc, aby s návratem původní (předokupační) podoby sochy Svobody na městskou kašnu se vrátila také svoboda do Vodňan, alespoň v tom smyslu, že se nebudeme bát s něčím nebo s někým ztotožnit, něco prohlásit, anebo se alespoň pod nějaké prohlášení podepsat – dodneška to překvapivě samozřejmě není.

Pěkné prázdniny.

HLAVNÍ TÉMA:

Jak na nás budou vzpomínat příští generace?

Dnes se procházíme rádi kolem rybníků v okolí Vodňan, obdivujeme budovu spořitelny, most sv. Jána... Všechny tyto pamětihodnosti ale nevznikly „samozřejmě“. Někdo je v minulosti musel promyslet, prosadit a zrealizovat. Co z našich časů osloví naše potomky? Vodňany si zakládají na tom, že jsou „městem rybářské tradice“. Takřka

před sto lety zde založil V. J. Štěpán Střední rybářskou školu, jež se dodnes těší jedinečnému postavení. JENOMŽE... Kdyby tehdejší starosta F. Mašek nenabídl škole pozemky a finanční zajištění, možná by škola vznikla v Třeboni nebo jiném „vstřícnějším“ místě. Nedávno u nás vyrostly díky děkanu O. Linhartovi a jeho mladému kolektivu budovy a zařízení Fakulty rybářství a ochrany vod. Je dost dobře možné, že význam toho plně doceníme až po letech. Ale už nyní platí, že jsme jedinečným městem a **máme být nač hrdí**. Vždyť kdysi i kvůli vodňanským zelinářům se postavila Husinecká přehrada. Vodňany však určitě neznamenají jen vodu, ryby a rybníky.

Škorna, Kulturák, Zátíší ...

Město tvoří především lidé a naše domovy, ve kterých žijeme. Ty spojují chodníky, cesty, silnice – péče o ně je samozřejmou povinností každé z 6253 obcí v ČR. Vedení města má ale řešit i „nadčasové“ věci – ať už jde o podobu veřejných prostranství, společenských budov ad. Letos se radnice s vervou pustila do několika takových prostor – mj. Škorny, Kulturního domu a Zátíší.

O rekonstrukci bývalého rybníka a koupaliště **Škorna** toho zaznělo už hodně – ať už v našich Úlovcích č. 3 (viz www.vodnanyprozmenu.cz), anebo na stránkách Zpravodaje města. Chtěli bychom k ní dodat jen 3 body:

1.) Škorna se nám nyní proměňuje před očima. Nevíme sice, proč vedení města pominulo sedm původních návrhů, které vzešly ze soutěže O cenu Petra Parléře – přičemž dva možné podoby (biotop koupaliště, anebo obnovený rybník s parkem) si získaly největší podporu jak mezi odbornou porotou, tak i veřejností, a všechny možné podoby Škorny visely tři měsíce v galerii a kdokoli se k nim mohl vyjádřit. Současnou vznikající podobu Škorny nicméně navrhl jiný architekt. (F. Dubský). Nevíme proč ani jak byl vybrán, ale věříme, že se tak stalo v souladu s předpisy a zákony.

2.) Ano, proběhlo sice „**veřejné projednání návrhu – studie**“ na Škorně za účasti architekta Dubského, vedení města, úředníků a několika málo občanů. Potud vše v pořádku. Problém je v tom, že pan architekt představoval pouze architektonickou studii/vizi/svoji představu o tom, jak by mohlo celé území vypadat. Mluvil o několika možných variantách konečné podoby Škorny, o jednotlivých

etapách a komplexním pojetí celého území v širších souvislostech při zohlednění potřeb a přání občanů. Bylo řečeno, že původní budovu je možné rekonstruovat nebo zcela zbourat a postavit novou, že bazén nemůže z ekonomických důvodů zůstat v původní velikosti, **ale může** mít větší či úplně minimalistické rozměry, že je třeba Škornu rekonstruovat tak, aby dobře sloužila primárně občanům města. Pan architekt mluvil učeně a fundovaně. **Háček** je v tom, že představoval návrh – studii a vedení města slíbilo, že o finální podobě projektu budeme moci rozhodnout, neboť a teď citujeme: „toto místo bude sloužit především nám, občanům města“. Ale k žádnému dalšímu projednání nedošlo. Nikdo nevysvětlil, proč bylo vhodnější původní budovu zbourat (což asi opravdu bylo), ani se nezamyslel nad tím, jestli bude na co vyhlížet z vyhlídky, kterou má poskytovat pochozí střecha nové budovy. A především se nikdo nezeptal, jestli „nádrž“ o rozměrech 20x30 m a hloubce 1,20 m bude pro vodňanské plavce opravdu vyhovující... Nu, co už ale s tím teď, že?

3.) Současná podoba Škorny vzniká kompletně **na dluh** – město si vzalo úvěr **18,5 mil. Kč** a zaplatíme za ni v budoucnu.

V případě **Kulturního domu** by se měla v nejbližších dnech rozeběhnout rekonstrukce hlavního sálu – během léta se mají vyměnit (dlouho uskladněné) sedačky a renovovat další dílčí věci. Nezpochybňujeme, že to je potřebný krok (v roce 2013 jsme za našeho působení na radnici rovněž renovovali střechu, neboť už teklo na jeviště). Jen nás mrzí, že opět existuje představa o celkové proměně Kulturního domu – na základě architek-

tonické soutěže v roce 2012 vybrala z 35 návrhů porota ten nejlepší. S jeho autory ale radnice dosud řádně nejednala, a tak se k žádnému koncepčnímu řešení ani nemohlo přihlídnout. Pokud město nyní nemá na celkovou proměnu peníze, je přece možné dělat přestavbu Kulturáku postupně – ale s jasnou představou o finální podobě.

Do třetice lesopark v **Zátíší**. Vítáme, že Zátíší po několika letech „**opomíjení**“ na letošní Den dětí opět ožilo. Otevřela se stezka s hracími a odpočinkovými prvky (a v budoucnu i s laminátovými houbami!) hrazenými z dotace. Problém je však stále podobný. Díky Nadaci Proměny (na zpracování podkladů a soutěž o návrh přispěla téměř 1 mil. Kč) na městském úřadě leží v šuplíku vybraný architektonický návrh, který řeší celé území komplexně, od hřbitova až po Kulaták. Za 4 roky **neproběhlo** s jeho autorkami jediné **seriózní jednání!** Takže – i když město vloni podalo žádost o dotaci na zvelebení lesoparku znovu u Nadace Proměny (možnost získat 25 mil. Kč) – nelze se divit, že ze strany Nadace žádnou další podporu nedostalo. Namísto toho někdo zcela jiný naprojektoval stezku, která se dnes realizuje (jako kdyby se předcházející 4 roky nadobro vymazaly).

Shrnuto: To, že se tato důležitá místa renovují, **je určitě dobře**. Problém spatřujeme v tom, **jakým způsobem** se to děje. Není nezbytné, aby se koncepčně přijímala každá oprava chodníku či silnice. Ale významné společenské budovy, parky a prostranství tento přístup podle nás vyžadují. Dělalí to tak po staletí naši předkové a vyplácelo se to. Vždyť právě proto má téměř každé větší město v ČR tolik historického kulturního bohatství. Nyní čeká, dle našeho mínění, na řešení

i **Víceúčelová hala**. Opět se to může šít horkou jehlou – podle dotace nebo okamžitého nápadu. Anebo to můžeme udělat koncepčně – mít jasný cíl a postup. Řešit se pak může klidně po etapách.

Program rozvoje

Nikdo nemá patent na rozum. Ani starosta, ani zastupitelé. Navíc ve Vodňanech žije 7000 obyvatel a nikoliv jen 21 „vybraných“. Proto má každé město „Strategický plán rozvoje“, který udává základní směr, jaký chceme našemu městu dát a co pro to konkrétně musíme udělat. I když to (hlavně zpočátku) nevypadá, 4 roky, na které je zvoleno vedení města, je opravdu krátká doba. Plán rozvoje proto počítá minimálně s výhledem na 10 let a určitě by nemělo jít o výmysl několika lidí. V roce 2011 jste vyplnili 600 anketních lístků, prošly se programy všech politic-

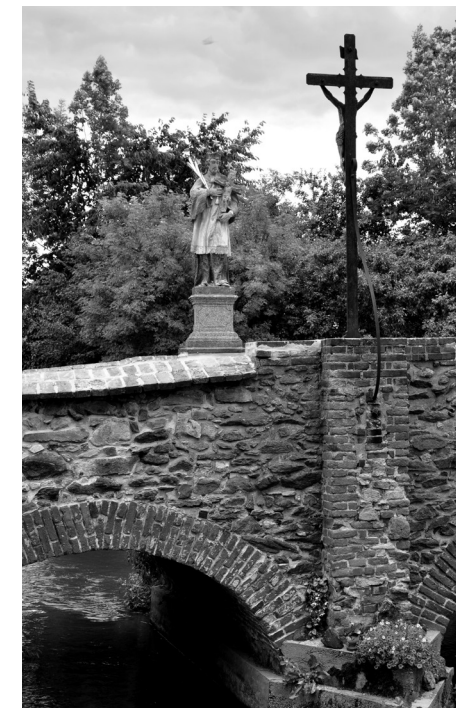

Foto: Ondřej Šmíd

kých stran, proběhla setkání s veřejností, podnikateli i všemi osadními výbory a komisemi města, v tzv. Řídícím orgánu seděli zástupci koalice i opozice, ředitelé škol, firem i zástupci neziskovek... Vše si ostatně můžete přečíst v plném znění na stránkách města (www.vodnany.eu). Jak se dle „stratedáku“ v posledních letech postupuje, nechť posoudí každý sám.

Poznámka na okraj: Jedním z prvních kroků současného vedení města bylo to, že v roce 2015 sloučilo „Odbor správy majetku“ a „Odbor investic a rozvoje“ do jednoho s názvem „Odbor majetku a investic“. Při sloučení jaksi vypadlo jedno důležité slovo a tím je **ROZVOJ**. Nenaznačila tím současná radnice něco?

Zapojování občanů

Bud' vedení města vnímáme tak, že jednou za 4 roky proběhnou volby, někdo se tam dostane a ať si dělá, co chce. Pokud je nějaký problém, starosta, radnice a „ti nahoře“ to (ne)řeší. Anebo **komunální politikou** (tedy správou toho, co máme ve městě společné) nežijeme pouze při volbách a máme zájem o to, co se děje aktuálně kolem nás. Můžeme spolurozhodovat o podstatných věcech, které se nás a našeho města týkají. Radnice by nám k tomu ideálně měla dát **prostor a potřebné informace**.

Kdo nic nedělá, nic nezkaží. Určitě se nám něco nepovedlo. Tímto „otevřeným způsobem“ jsme ale chtěli a nadále chceme Vodňany směřovat. Proto, když nás coby vedení města v roce 2013 oslovila firma Schweighofer, že by chtěla u Vodňan postavit obří dřevařský závod, rozhodli jsme se pro **referendum**. Neznamenalo to pro nás „ulehčení“ (přenesení zodpovědnosti na občany), ale naopak – téměř rok jsme strávili tím, že jsme provedli analýzu dopadů, shromáždili informace, pořádali

diskuse a rozjeli informační kampaň, aby opravdu každý se měl možnost **relevantně rozhodnout**. Jen těsně nebylo referendum platné – nicméně jasná většina hlasujících řekla, že „NE“ a většina zastupitelů se to rozhodla akceptovat.

Pokud se vrátíme k původní otázce – **co po nás pro potomky zbyde** a jak to bude jednou přijímáno? Všechny stavby, úpravy i dohady a sváry dávno vezme čas, ale co zcela jistě i za mnoho staletí u Vodňan přetrvá, budou nepřehlédnutelné (bůhví čím) zatopené obří jámy **po těžbě štěrkopísku**. Nejenže o tomto brutálním zásahu do krajiny neproběhlo v minulosti referendum, ale vše se „peklo“ v utajení a pro informace člověk musel jít doslova světa kraj. Dnes se u Čavyně těží a firma si „svůj“ prostor (oproti původním předpokladům z r. 2006) stačila už několikrát zvětšit...

Podtrženo, sečteno

Možná tento „strategický“ přístup mohl v letech, kdy jsme byli na radnici (2010-2014), na některé působit „nezvykle“. Současný pohled nejen do zahraničí, ale i do naší republiky ukazuje, že jde o **trend dneška**. Namátkou se můžete podívat na srovnatelně velké Mnichovo Hradiště, Český Brod, Semily, ... anebo Mnichovice (s jejichž starostkou vám přinášíme v tomto čísle rozhovor) – většina ze starostů těchto měst se nechává slyšet i dnes, že Vodňany pro ně byly inspirací. Možná, z krátkodobého hlediska, se zdá (a je) takový přístup komplikovanější (setkání, ankety, strategie), ale z dlouhodobého se vyplatí – **URČITĚ**.

Ať už bude v budoucnu na vodňanské radnici kdokoli, doufejme, že až se generace našich dětí a vnoučat za námi jednou ohlédne, řekne si: „**Ti naši předci to (u)dělali skvěle!**“

Pavel Janšta, Viktor Blaščík, Radka Mačarová, Tomáš Bednářík a kol.

Úlovky z vodňanského rybníčku

Jak babička měnila až vyměnila, aneb kolik nás stojí jeden koaliční hlas?

Příběh jedné zastupitelky připomíná pohádku „jak dědeček měnil až vyměnil“, leč opačně poskládanou. Bylo, nebylo. Jednou jedna paní přišla o práci, což je smutné, ale nebojte se – dobře to dopadne. Jelikož, čirou náhodou, je ta paní zároveň koaliční zastupitelkou, rychle práci zase nachází a jak jinak na našem úřadě v řádném výběrovém řízení. Nejprve jako zaskok odboru Správy majetku a investic se pouští s vervou do díla. Během pár let sbírá funkce jako na běžícím páse, až vznikne dojem, že ta paní je superúřednice, na kterou se dlouho čekalo. Přesto všechno je jednoho krásného dne, za podivných okolností, přeřazena na místo tzv. „pověřence GDPR“. Že vám to nic neříká? O to samozřejmě jde. Zlí jazykové tvrdí, že to je kvůli její neschopnosti a ne úplně kladnému vztahu k práci. Zlí jazykové ovšem také tvrdí, že zde pobírá 35tis. měsíčně, ale přece byste nevěřili takovým báchorům. Na konci té opravdové pohádky zbyla dědečkovi jen jehla. A jaká že je spojitost s tou naší

úřední pohádkou? Paní „superúřednice“ je báječně „zašita“ ve své „trafice“, kde by neměla nic dalšího pokazit ... zejména, když veškerou práci za ni dělá externí firma za statisíce – inu, tomu se říká být ve správný čas na správném místě...

Nesmrtelná teta

V minulém čísle jsme zveřejnili kauzu, která cvičí s naším úřadem, přesně řečeno – *tamní tajemnice* „cvičí“ s *tamními* zaměstnanci (úředníky) stylem natolik *temným* (nebo možná *tajemným*), že ho nedávají a odcházejí – situace je to natolik vážná a překvapivá, že se jí okamžitě chytila i média (Mladá fronta DNES a Český rozhlas). Po zveřejnění bylo sice chvíli ve Vodňanech celkem živo – paní tajemnice přednesla na zastupitelstvu srdceryvný příběh o tom jaký je dobrák, a dobrák starosta, který si možná jejím výběrem ukousl větší krajíc, než dokáže pozřít ... ztratil paměť. Takže to jako obvykle postupně jde do ztracena a zdá se, že je všechno v nejlepší pořádku... leč úředníci odcházejí dál.

Když dva dělají totéž, není to totéž

Mohli jsme mít, po etapách vybudovaný, unikátní vodňanský lesopark podle architektonického návrhu, který zvítězil na konci roku 2014 z celkově 13 podaných. Návrh, který dané území (22 hektarů) uchopí jako celek a koncepčně zpracuje i s vazbou na jeho okolí a přilehlé město... , ale... máme HOUBY (zato laminátové)! ☺ Každému se líbí něco jiného. Město můžete budovat koncepčně a nebo, podle smýšlení současné koalice, rychle. Koncepce anebo ...houby. Račte si vybrat.

Lhostejnost

V minulých Úlovcích jsme vás oslovili, zda byste nechtěli napsat text na citát: „Nebojte se nepřátel, v nejhorším Vás mohou zabít. Nebojte se přátel, v nejhorším Vás mohou zradit. Bojte se však lhostejných, neboť s jejich mlčenlivým souhlasem se děje veškeré zlo.“ (B. Jasienski / M. Jeřábková) Děkujeme, že vás rovněž nenechal lhostejným a uveřejňujeme zde jeden ze zaslaných textů:

„Jejdamane, lidi, co blázníte? Já, že jsem udělal něco zlého? Nemožný! Vždyť já jsem nic nikomu neudělal? To přece oni, tam, o tom rozhodovali. Já ne, já přece v žádný radě nebyl, a že jsem o tom slyšel? To ano, ale já se o tyhle věci nezajímám. Nijak se mě nedotýkají přece. Mně je všechno jedno. Hlavně, že mám kde hlavu

Svatý Janičku Nepomucký

Stojíš ve Vodňanech na můstku přes mlýnský náhon skoro tři sta let. Byl jsi tehdy prohlášený za svatého. Podle Jana Brokoffa tě odlili do bronzu pro Karlův most a pak to šlo ráz na ráz. Vzoru se chytli další sochaři a už ses objevoval tu i onde, ve městě i na venkově. Jako přímluvce Boží ochrany před vodním živlem zvlášť u vody. Vodňanští si tě pořídili za pokuty, které do městské kasy zaplatili za urážky nezdvouřilí, neslušní občané. Od té doby tu stojíš, díváš se a mlčíš. I když tě mlčení podle legendy o nevyzrazeném zpovědním tajemství stálo život. Neptáš se: „Copak tu dělají ti chlapíci se sbíječkami? Proč v největších mrazech na konci února? A co že tak narychlo? Vydří můstek opravený dýl než do příštích slavností?“ Co bude dál,

složit, že jo? Já jsem obyčejnej člověk, nic nezmůžu, no ne? A koneckonců, ať se tam třeba poperou. Já si tu budu pěkně doma, na tom svém. Na televizi se podívám a až tam budou ti, tamti, co že jim prý ukřivdili, tak vono se to ukáže, že zase tak nebohý nebyli a nejsou, že jo? Však si za svý štěstí nebo neštěstí může každé sám. No nemám pravdu? ...No a vidíte, taky nemají ruce úplně čisté, už se to na ně sype, ta jejich vlastní špína. Dobře jim tak. Jo a jak tvrdí, že je to všechno na ně na chudáky vymyšlený, tomu nevěřte, vždyť když je to celý v televizi a v novinách, tak je to pravda...a ať si tam pěkně hnijou... všichni...darebáčci, hulváti, neznabohovéééé!!!!“

„Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu.“ (Václav Havel)

Martina Hronková

1. března 2018 v mrazech pokračovalo oklepání zdi na mostě sv. Jána. (Foto a text Martina Havlínová)

ROZHOVOR:

Chci občany zapojovat do dění ve městě

Petra Pecková, * 1975, od r. 2010 místostarostkou a od 2014 starostkou města Mnichovice

Jak se dá zabránit tomu, aby se malé město kousek od Prahy stalo pouhou noclehárnou bez aktivního občanského života?

Já to vnímám tak, že zabránit se tomu dá jedině každodenní prací radnice. Podněcovat občany k občanské participaci na životě v obci. Informovat je, konzultovat s nimi, zapojovat je do projektů a spolurozhodování o životě v místě, kde bydlí. Podporovat jejich vztahy a kořeny k místu, které je jejich domovem. A chválit je za jejich občanskou aktivitu. Naštěstí mám zde velmi vzdělané a aktivní občany. O to radostněji se starostuju.

Vybudovali jste za těch několik let, po která máte participativní rozpočet, u něhož obyvatelé rozhodují, kam půjde část městských peněz, něco, na co by se jinak v rozpočtu peníze nenašly, nebo se stává, že se urychlí realizace věci, kterou byste dělali stejně? U mnoha věcí by se realizace neplánovala, protože nás ani nenapadly.

Nejúžasnější na participativním rozpočtu je ale to, že projekty mají velký přesah. Například projekt opravy starého křížku s Ježíškem v jednom parku, který uspěl v prvním ročníku, měl za důsledek opravu a rekonstrukci všech křížků, památníků a pomníčků v celém městě. Stejně tak vítězný projekt revitalizace okolí památného Žižkova dubu měl za důsledek, že majitel pozemku, velká a úspěšná firma, se rozhodl revitalizovat opravdu široké okolí, včetně lesních a polních cest a rybníků, které bylo celá léta zanedbané a investice několika milionů jistě celou oblast zásadně pozvedne. Z vyřazeného projektu lednice pro sociálně slabé, který jsme nedokázali uchopit po legislativní, zejména hygienické stránce, vzniklo zapojení našeho města do národní potravinové sbírky a v našem Infocentru se vybralo obrovské množství potravin. V obou dvou ročnících občané mysleli i na naše dobrovolné hasiče a vítězným projektem bylo pořízení speciálního záchrannářského vybavení, protože naše jednotka je předurčena pro zásahy u dopravních nehod, což v blízkosti DI je obzvlášť náročné. Hned během 14 dnů po předání vybavení hasičům byl dvakrát použit krční límec a speciální nosítka k fixaci páteře.

Vybví se vám něco, když se řekne Vodňany? (Pokud ano, proč je to Vodňanské kuře?)

Tak v první řadě se mi vůbec nevybaví Vodňanské kuře. Když už něco z jídla, pak kapr a takové ty kapří hranolky nebo jakákoliv ryba. Pak se mi vybaví všechny ty vaše rybářské školy, co ve Vodňanech máte. Hlavně se mi ale vybaví rybníky a malebná krajina, kde nejsou žádné prokleté kopce či doslova krpály jako u nás a krásně se zde jezdí na kole. Tuhle oblast mám moc ráda.

